

dog for at faa hele Fæstespørgsmaalet ud af Verden i en kort Aarrække kunne slutte sig til Hovedindholdet af det af Flertallet stillede Ændringsforslag om en ny Affattelse af Lovforslaget, der ikke, saaledes som det af Folketinget vedtagne og af Ministeren i Landstinget forelagte Lovforslag, paa uheldig Maade sammenblander Afhængelse til Brugeren af Fæstegods og Lejehuse. Mindretallet vilde imidlertid finde det mere rationelt, om Spørgsmaalene om Overgang af Fæstegods til Selveje og Brugen af Huse ikke alene var blevet skilt i to Afdelinger i Lovforslaget, men udsondret i to selvstændige Love.

Mindretallet maa dog tage bestemt Afstand fra Affattelsen af Flertalsforslagets § 1, 2det Stykke, der giver Loven tilbagevirkende Kraft overfor de fæstepligtige Selvejergaarde, der er bortsolgte fra et Gods efter den 25. Februar 1916, naar Salget er sket til en anden end Brugeren uden dennes Samtykke, idet Flertallet herigennem indfører den Statsskik, at et Lovforslag gælder fra Forelæggelsesdagen og ikke fra Lovens Stadfæstelse.

Mindretallet finder det heller ikke stemmende med Billighed, at Flertallet paa kunstig Maade i § 7, 5te Stykke, tilvejebringer et lavere Beregningsgrundlag for aarlige Ydelser ved vilkaarlig at tage Kapitelstaksten for Aarene 1890—1913 med Udskydelse af de to højeste og de to laveste Takster, uanset at hele Prisniveauet er steget saa overordentligt efter dette Tidsrum og utvivlsomt i den kommende Aarrække vil komme til at ligge langt højere.

Mindretallet kan heller ikke billige,

at nogen Del af Ejendomsretten — i dette Tilfælde Jagtretten, forsaavidt den har en Værdi — bortfalder uden Erstatning.

Ligeledes kan Mindretallet ikke tiltræde 1ste Stykke i § 16, der stiller de Fæstesteder, som ikke inden 5 Aar er overdragne til Selveje, til Statens Raadighed for en Sum, der bestemmes af Afløsningskommissionen, da Staten ganske er blottet for Adkomst i saa Henseende.

Mindretallet ønsker, at Ledelsen af Afløsningskommissionen og den overordnede Kommission skal blive saa betryggende som muligt, ved at Formanden bliver henholdsvis en til Dommer kvalificeret Jurist og for den overordnede Kommission en af Dommerne i Højesteret eller en af Landsretterne.

Mindretallet anser den foreslaaede Nævnsinstitution til Kontrol med Leje af Huse paa Landet — et Slags Huslejenævn — for ganske upaakrævet. Bestræbelserne bør efter Mindretallets Mening nu gaa i modsat Retning, saa at man formindsker Nævnenes Antal.

Mindretallet formener, at det maa skyldes en Forglemmelse, naar Flertallet i § 28 ikke blandt de Huse, der undtages fra Lovens Virkninger, har medtaget de Huse, hvis Brugere har fast Arbejdskontrakt, en Bestemmelse, der fandtes i det Forslag til midlertidig Lov om Brug af Huse paa Landet, som Repræsentanter for dette Udvalgs Flertal indbragte og fik vedtaget i Landstinget den 29. April.

Mindretallet stiller i Henhold til disse Bemærkninger Underændringsforslagene Nr. 2—14.